

[illegible]

- ၁၇ -

(คนตรี)

นางพยาบาล ไม่สะดวกเสียแล้วค่ะ เพราะท่านออกไปข้างนอกเสียเมื่อคืนเอง

นางพยาบาล ไม่สะดวกเสียแล้วค่ะ เพราะท่านออกไปเมื่อถึงนี่เอง
 ชื่นเสนา นี่ผมจะต้องรออีกนานสักเท่าไร เจ้าเสียเล้ามันถึงจะออกมา
 นางพยาบาล กรุณานั่งพักสักครู่เถอะค่ะ คงไม่นานหรอกค่ะ

(เสียงฝีเท้าเดินมา)

โกธรสร ประทานโทษ ท่านชื่นเสนา ไซ้ไหมครับ
 ชื่นเสนา ครับ ผมชื่นเสนา
 โกธรสร ผม ... ร.ท.ท.โกธรสร
 ชื่นเสนา (ตกใจ) ผมทราบชื่อคุณในหนังสือพิมพ์ (อย่างประหลาด)
 โกธรสร ครับ ผมเองเป็นคนไปสอบเรื่องคุณว่อง เสียใจด้วยครับที่คุณส่งศรีพลอยเคราะห์ร้าย
 ชื่นเสนาเคราะห์ร้ายมาก มากทีเดียว ผมไม่พอใจมากที่เด็กในปกครองของผมไปเกิด
 เรื่องที่โรงเรียน มันไม่งาม
 โกธรสร ประทานโทษ ท่านชื่นเป็นญาติผู้ใหญ่ของคุณส่งศรีไม่ใช่หรือครับ
 ชื่นเสนา ผมเป็นอา
 โกธรสร ท่านชื่นคงได้รับความสะเทือนใจมาก
 ชื่นเสนา ครับ ก็มากเอาการ มันไม่ควรจะเกิดเรื่องอย่างนี้เลย ผมคาดไม่ถึง
 โกธรสร แค่มั่นส่งศรีเคราะห์ร้ายนะครับ เหตุการณ์มันประจวบพอดี ถ้าขึ้นไปช้าสักหน่อย
 ก็คงไม่มีเรื่อง คนร้ายมันถนัดออกมาพบเข้า ก็เลยพลอยเป็นผู้รับบาปไปด้วย
 ชื่นเสนา คุณสันนิษฐานเช่นนั้นหรือ
 โกธรสร ผมคิดว่า คงจะใกล้เคียงครับ
 ชื่นเสนา (หัวเราะกร้าวในคอ) คุณคิดว่าใครเป็นคนร้าย
 โกธรสร ยังไม่เจาะจงใครครับ ท่านชื่นล่ะครับ เห็นอย่างไรบ้าง
 ชื่นเสนา ผมไม่มีความรู้อะไรเลย คุณถามผมจะถูกหรือ ก็นั่นทั้งที่ฉันนอนหลับอยู่อยู่กับบ้าน

- โกธรสร เปลาครับ ผมหมายความว่า ท่านซุนคงจะถามจากคุณสงศรีบ้างแล้วว่า
ใครเป็นคนยิง
- ซุนเสนา * ออ ผมถามแล้ว แต่เขาบอกว่าใครก็ไม่รู้ ไม่เคยเห็นหน้า
- โกธรสร ท่านซุนถามหรือครับว่าใครยิง
- ซุนเสนา ผมถาม เอ๊ะ คุณสงศรีอะไร
- โกธรสร เปลาครับ ผมอยากทราบความแน่นอนเท่านั้น ออ คุณสงศรีบอกว่า คนยิงไม่เคย
เห็นหน้าหรือครับ
- ซุนเสนา เค้าว่าอย่างนั้น
- โกธรสร ผมขอเรียนถามสักนิด...ขอประทานโทษ...มีโอกาสดพบก็เลยขอความรู้ เท่าที่
ท่านซุนจะกรุณาได้
- ซุนเสนา (รีบพูด) คุณจะถามอะไรผม
- โกธรสร ท่านซุนได้เป็นคนซื้อ เจียน บ้างไหมครับ
- ซุนเสนา เจียน...เอ ผมไม่เคยได้ยินนี้ ผมไม่รู้จักเลยนายเจียนคนนี้
- โกธรสร อีกนิดเถอะครับ เรื่องคดีคุณว่อง ท่านซุนทราบรายละเอียดจากหนังสือพิมพ์ไซไหมครับ
- ซุนเสนา ไซ คุณถามทำไม
- โกธรสร เปลาครับ ก็ไม่มีอะไร ออ ท่านซุนทราบจากหนังสือพิมพ์ทางเคียวเท่านั้นหรือครับ
- ซุนเสนา ทางเคียว
- โกธรสร ท่านซุนคงจะอ่านละเอียดทุกวัน
- ซุนเสนา ผมอ่านทุกวัน
- โกธรสร ท่านซุนอ่านทุกวัน ท่านซุนคงได้ผ่านชื่อ นายเจียน มาบ้าง
- ซุนเสนา นายเจียน...นายเจียน...ออ...ดูเหมือนเคยผ่าน ผมลืมไป
- โกธรสร ท่านซุนคิดว่า คุณสงศรีรู้จักนายเจียนคนนี้ไหมครับ
- ซุนเสนา ผมไม่มีทางจะรู้ได้เลย

- ไกรสร อ้อ เอาละครับ คุณส่งศรีบอกท่านขุนว่า คนยังไม่เคยเห็นหน้ามาก่อน ไซ้ใหม่ครับ
- ขุนเสนา เขาก็ว่าอย่างนั้น
- ไกรสร ท่านขุนคิดว่า คนสมควร เป็นนายเจียนไหมครับ
- ขุนเสนา ถ้าส่งศรีเชื่อว่าไม่เคยเห็นหน้ามาก่อน มันก็ควรจะเป็นนายเจียน เพราะเขา
ไม่เคยรู้จักนายเจียน
- ไกรสร แต่มีคนอีกมากมายที่คุณส่งศรีไม่เคยรู้จัก
- ขุนเสนา โอ๊ย เกือบทั้งโลกนะแหละที่เขาไม่เคยรู้จัก แต่เรื่องนี้ขอสงสัยทั้งหมดมันบัง
ไปที่นายเจียน นายเจียนก็ควรจะเป็นคนยิงส่งศรี
- ไกรสร ขอสงสัยเกี่ยวกับตัวนายเจียนมีอะไรบ้างครับ
- ขุนเสนา ก็เฮอะแยะนี่คุณ นายเจียนมีชนบทปลอม มีเงินเดือน เข้าไปเอาจดหมายสำคัญ
ในท้องไอนายว่อง นายเจียนถูกนายว่องหักหลัง
- ไกรสร ท่านขุนทราบลายละเอียดเคเลื่อเกินตะครับเกี่ยวกับตัวนายเจียน
- ขุนเสนา ผมก็รู้มาจากหนังสือพิมพ์ทั้งนั้น
- ไกรสร ท่านขุนสนใจกับนายเจียนมาก
- ขุนเสนา มันควรจะเป็นคนยิงส่งศรี จะไม่ให้ผมสนใจได้อย่างไร
- ไกรสร เอ๊ะ ประทานโทษครับ บางที่ผมฟัง จะฟังผิดไป เมื่อกี้ดูเหมือนท่านขุนบอกว่า
ไม่เคยไคยีนชื่อผู้ นายเจียน เลยไม่ใช่หรือครับ
- ขุนเสนา (สะอึก) เปล่า.. เปล่า.. เอ้อ.. เมื่อกี้ผมฟังคุณถามไม่ถนัด ผมหมายความว่า
แต่เพียงว่า ผมไม่เคยรู้จักนายเจียนเลย
- ไกรสร แต่เคยไคยีนชื่อ
- ขุนเสนา ครับ เคยไคยีน ก็ไคยีนจากหนังสือพิมพ์เท่านั้น
- ไกรสร เอาละครับ แปลว่า ท่านขุนมีความเห็นว่า นายเจียนคนนี้ควร เป็นคนยิงคุณส่งศรี
- ขุนเสนา ครับ ผมมีความเห็นเช่นนั้น และผมยังมีความเห็นต่อไปว่า เนื่องจากนายเจียนมัน
โง่ธเจ้านายว่องเรี ่องหักหลังชนบทปลอม มันก็ควรจะเป็นคนฆ่านายว่องอีกด้วย

ไกรสร สั้นหรือครับ ท่านซุนก็สันนิษฐานเข้าที่คี่มากนี่ครับ

ซุนเสนา ผมก็สันนิษฐานตามเหตุผลเท่านั้น เหตุผลมันบังคับไปที่ตัวเจ้านายเจียน มันก็ควรจะเป็นนายเจียน

ไกรสร (หัวเราะอย่างพอใจ) ครับ มันก็ควรจะเป็นนายเจียน แต่เดี๋ยวนี้นายเจียนก็ตายไปแล้ว เรื่องก็คงจะจบเกม

ซุนเสนา โอ้ย มันควรจะจบเกมแน่นอน ควรจะจบอย่างไม่น่าจะมีปัญหาอะไรอีกตั้งนานแล้ว แต่หนังสือพิมพ์ก็ยังยังไม่ยอมจบ เขาคูณันเขียนนี้ มันก็เลยวุ่นวายกันไปหมด

ไกรสร เขาก็ทำหน้าที่ของเขา แต่เขาคูณันมาก ๆ คำรวจก็ชอบเหมือนกัน เรามักได้ของใหม่ ๆ จากหนังสือพิมพ์

ซุนเสนา ผมอยากถามความเห็นคุณเล็กเล็กน้อบ คุณคิดว่าเรื่องนี้ควรจะปิดคดีได้หรือยัง

ไกรสร ปิดคดี ท่านซุนหมายความว่าอะไรครับ

ซุนเสนา ผมหมายความว่า เลือกลีบสวน

ไกรสร ผมยังจะต้องทำหน้าที่ของผมอยู่นี่ครับ ทำไมท่านซุนถึงจะให้เลิกลีบสวนเสียแล้ว

ซุนเสนา (เปล่า (รีบตอบ) ผมไม่อยากจะให้มันพัฒนาถึงสงครี นี่พูดอย่างจริงจัง พุทโธ คุณ เวลานี้คนมันก็เอาไปพูดกันไม่ว่าที่ไหนว่า..โอ้ย อย่าให้ผมพูดเลย..ผมจึงคิดว่า...นี่พูดอย่างกันเองเถอะนะ...ถ้าคนยังมันตายไปแล้ว...ก็ควรให้เรื่องมันเงียบเสียที

ไกรสร ท่านซุนว่าใครเป็นคนยิงครับ นายเจียนหรือ

ซุนเสนา ก็มันจะมีใครละ

ไกรสร ท่านซุนกระโดดมากไป นายเจียนไม่จำเป็นต้องเป็นคนยิงคุณสงครีก็ได้ ผมมีหลักฐานถึงสี่อย่างที่พิสูจน์ว่าใครฆ่าคุณว่อง และยิงคุณสงครี นายเจียนมันไม่มีสักอย่างเดียว ผมก็ไม่สามารถจะปลงใจเชื่อได้ว่า มันยิงคุณสงครีหรือเปล่า

ซุนเสนา หลักฐานสี่อย่างของคุณ พอจะเปิดเผยได้บ้างไหม

ไกรสร (หัวเราะ) ผมยังไม่สามารถจะเปิดเผยอะไรได้เลย ท่านชื่นสนใจมากหรือครับ

ชินเสนา แนนอน ผมต้องสนใจ ผมต้องการตัวคนยิงสังครี ถ้ามั่นไม่ใช่เจ้านายเจียน

ไกรสร ท่านชื่นนอนใจไคว่ ผมจะทองเอาตัวคนยิงมาให้ท่านชื่นกุน้ำให้จนได้ ผมกำลัง
จะมองเห็นตัวอยู่แล้ว

ซุนเสนา งันหรือ คุณรู้ตัวแล้วหรือ

ไกรสร กำลังจะรู้ครับ

ขุนเสนา ก็เจ้านายเจียนละ

ไกรสร นั่นเป็นเพียงตัวคาดคะเนเท่านั้น

(เลี้ยงรองจากทองสงคริ)

ออกไป..ออกไป..ใครอยู่ข้างนอก..เขาคิดออกไปที่

४४/५२७
७

๑๐: ! สักวันของพ่อสิ ! ก้จะเลิกไร้พ่อแม่ไร้เซ้าแค้น ! (คนตรี)

(คนตรี)

ที่ 30
ใบพรบนี้ห:ด.
กรมการที่ดิน ๒๗ มติฉบับที่ ๖๐๓
กรมการที่ดิน

अ ३०

157

מחזור חורף / סתיו 5755

सप्तमं विद्यालयम् १९५५

(Handwritten notes in Thai script)

โกรกกระทิง

— ๒๔ —

ละครวิทยุบทประพันธ์ของ สก กรุมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ทงโคย คณะณกาวิ
วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงผีเท้าเดินเข้ามาใกล้ไมโครโฟน แล้วก็มีเสียงโอสองสามครั้ง)

สุนเสนา ผมมาขอเยี่ยมส่งศรี ห้องเลขที่ ๔

นางพยาบาล เชิญค่ะ แก้ว...เออ...คุณเหมือนมีคนที่กำลังเยี่ยมอยู่ค่ะ

สุนเสนา ผู้หญิงหรือผู้ชายครับ (ถามสวนขึ้นทันที)

นางพยาบาล ผู้ชายค่ะ

สุนเสนา ผู้ชาย คุณนราไซไหม คุณคงรู้จักคุณนรา

นางพยาบาล ไม่ใช่ค่ะ คุณเหมือนชื่อ...เออ...คุณเล่า

สุนเสนา เสียแล้ว ผมรู้จักมานานแล้วหรือ

นางพยาบาล สังเกตค่ะ

สุนเสนา ผมว่าสาเหตุพวกนี้ คุณคิดว่า ส่งศรี เขาควรจะออกจากโรงพยาบาลได้หรือยัง

นางพยาบาล ยังคงค่ะ หมอคงยังไม่อนุญาตแน่ค่ะ เพราะอาการยังไม่ปกติ

สุนเสนา **ล** ผมขอออกกลับแล้วเชิญหมอไปทำการรักษาที่บ้านได้ไหม

นางพยาบาล ก็แล้วแต่ใจค่ะ ที่นี้เราไม่มีระเบียบอะไรที่จะห่วงเหนี่ยวคนไข้ไว้

สุนเสนา ผมไม่ต้องการให้ใครค้ำใครรั้งกันเข้ามาเยี่ยมส่งศรีจนไม่มีเวลาพักผ่อน คุณนรา
มาบ่อยกว่าใคร ๆ แน่ ผมไม่ชอบ

นางพยาบาล ค่ะ ก็แล้วแต่ใจเจ้าใช้ กรุณารับประทานอาหารหรือแพทย์ผู้ชำนาญการชี้ค่ะ

สุนเสนา ผมจะพบเคียวที่นี่ ได้ไหม

นางพยาบาล ไม่สะดวกเสียแล้วค่ะ เพราะท่านออกไปข้างนอกเสียเมื่อคืนนี้เอง

นางพยาบาล ไม่สควกเสียแล้วค่ะ เพราะท่านออกไปเมื่อก็นี่เอง
 ชุนเสนา นี่ผมจะต้องรออีกนานสักเท่าไรเจ้าเสียเล้ามันถึงจะออกมา
 นางพยาบาล กรุณานั่งพักสักครู่เถอะค่ะ คงไม่นานหรอกค่ะ

(เสียงมือทำเกินมา)

ไกรสร ประทานโทษ ท่านชุนเสนา ไซ้ใหม่ครับ

ชุนเสนา ครับ ผมชุนเสนา

ไกรสร ผม ... ร.ศ.ท.ไกรสร

ชุนเสนา (ตกใจ) ... ผมทราบชื่อคุณในหนังสือพิมพ์ (อย่างประหม่า)

ไกรสร ครับ ผมเองเป็นคนไปสอบเรื่องคุณว่อง เสียใจด้วยครับที่คุณส่งศรีพลอยเคราะห์ร้าย

ชุนเสนาเคราะห์ร้ายมาก ^{เพราะมี...} มากทีเดียว ผมไม่พอใจมากที่เด็กในปกครองของผมไปเกิด
 เรื่องที่โรงแรม มันไม่งามเลย

ไกรสร ประทานโทษ ท่านชุนเป็นญาติผู้ใหญ่ของคุณส่งศรีไม่ใช่หรือครับ

ชุนเสนา ผมเป็นอา

ไกรสร ท่านชุนคงได้รับความสะเทือนใจมาก

ชุนเสนา ครับ ก็มากเอากการ มันไม่ควรจะเกิดเรื่องอย่างนี้เลย ผมคาดไม่ถึง

ไกรสร แต่คุณส่งศรีเคราะห์ร้ายนะครับ เหตุการณ์มันประจวบพอดี ถ้าขึ้นไปช้าสักหน่อย
 ก็คงไม่มีเรื่อง คนร้ายมันถลันออกมาพบเข้า ก็เลยพลอยเป็นผู้รับบาปไปด้วย

ชุนเสนา คุณสันนิษฐานเช่นนั้นหรือ

ไกรสร ผมคิดว่า คงจะใกล้เคียงครับ

ชุนเสนา (หัวเราะกร้าวในคอ) คุณคิดว่าใครเป็นคนร้าย

ไกรสร ยังไม่เจาะจงใครครับ ท่านชุนล่ะครับ เห็นอย่างไรบ้าง

ชุนเสนา ผมไม่มีความรู้อะไรเลย คุณถามผมจะถูกหรือ... คินนั้นทั้งคินผมนอนหลับอยู่ที่อยู่กับบ้าน

- โกธร เป๋ดำครับ ผมหมายความว่า ท่านชุ้นคงจะถามจากคุณส่งศรีบ้างแล้วว่า
ใคร เป็นคนยิง
- ชุ้นเสนา อ้อ ผมถามแล้ว, แต่เขาบอกว่าใครก็ไม่รู้, ไม่เคยเห็นหน้า
- โกธร ท่านชุ้นถามหรือครับว่าใครยิง
- ชุ้นเสนา ผมถาม, เอ๊ะ, คุณสงสัยอะไร
- โกธร เป๋ดำครับ ผมอยากทราบความแน่นอนเท่านั้น อ้อ คุณสงสัยบอกว่า คนยิงไม่เคย
เห็นหน้าหรือครับ
- ชุ้นเสนา เค้าว่าย่างนั้น
- โกธร ผมขอเรียนถามสักนิด...ขอประทานโทษ...มีโอกาสนพบก็เลยขอความรู้ เท่าที่
ท่านชุ้นจะกรุณาได้
- ชุ้นเสนา (รีบพูด) คุณจะถามอะไรผมล่ะ:
- โกธร ท่านชุ้นได้เป็นคนชื่อ เจียน บ้างไหมครับ
- ชุ้นเสนา เจียน...เอ ผมไม่เคยได้ยินนี้ ผมไม่รู้จักเลยนายเจียนคนนี้นะ
- โกธร อีกนิดเถอะครับ เรื่องคดีคุณว่อง ท่านชุ้นทราบรายละเอียดจากหนังสือ พิมพ์ไซไหมครับ
- ชุ้นเสนา ไซ, คุณถามทำไม
- โกธร เป๋ดำครับ ก็ไม่มีอะไร อ้อ ท่านชุ้นทราบจากหนังสือพิมพ์ทางเดียวเท่านั้นหรือครับ
- ชุ้นเสนา ครับ, ทางเดียว
- โกธร ท่านชุ้นคงจะอ่านละเอียดทุกวัน
- ชุ้นเสนา ผมอ่านทุกวัน
- โกธร ท่านชุ้นอ่านทุกวัน ท่านชุ้นคงได้ผ่านชื่อ นายเจียน มาบ้าง
- ชุ้นเสนา นายเจียน...นายเจียน...อ้อ...ดูเหมือนเคยผ่าน, ผมลืมไป
- โกธร ท่านชุ้นคิดว่า คุณส่งศรีรู้จักนายเจียนคนนี้นะไหมครับ
- ชุ้นเสนา ผมไม่มีทางจะรู้ได้เลย

ไกรสร สันหรือครับ ท่านซุนก็สันนิษฐานเข้าที่คิมมากนี้ครับ

ซุนเสนา ผมก็สันนิษฐานตามเหตุผลเท่านั้น เหตุผลมันบังคับไปที่ตัวเจ้านายเจียน มันก็ควร
จะเป็นนายเจียน (คิดงะ).

ไกรสร (หัวเราะอย่างพอใจ) ครับ มันก็ควรจะเป็นนายเจียน แต่เดี๋ยวนี้นายเจียนก็ตาย
ไปแล้ว เรื่องก็คงจะจบเกม

ซุนเสนา โอ๊ย มันควรจะจบเกมแน่นอน ควรจะจบอย่างไม่น่าจะมีปัญหาอะไรอีกทั้งนานแล้ว
แต่หนังสือพิมพ์ก็ยังไม่ยอมจบ เขาคูณันเขียนนี้ มันก็เลยวนวายกันไปหมด

ไกรสร เขาก็ทำหน้าที่ของเขา แต่เขาคูณันมาก ๆ คำรวจก็ชอบเหมือนกัน เรามักได้ของใหม่ ๆ
จากหนังสือพิมพ์

ซุนเสนา ผมอยากถามความเห็นคุณเล็กเล็กน้อ คุณคิดว่าเรื่องนี้ควรจะปิดคดีไ้หรือยัง

ไกรสร ปิดคดี ท่านซุนหมายความว่าอะไรครับ

ซุนเสนา ผมหมายความว่า เลิกสืบสวน

ไกรสร ผมยังจะต้องทำหน้าที่ของผมอยู่นี้ครับ ทำไมท่านซุนถึงจะให้เลิกสืบสวนเสียแล้ว

ซุนเสนา (เปล่า (รีบตอบ) ผมไม่อยากจะให้มันพิวพันมาถึงสงฆ์ นี่พูดอย่างจริงจัง, พุทโธ
คุณ เวลานี้ผมมันก็เอาไปพูดกันไม่ว่าที่ไหนว่า...โอ๊ย อย่าให้ผมพูดเลย...ผมจึงคิดว่า
...นี่พูดอย่างกันเองเถอะนะ...ถ้าคนยังมันตายไปแล้ว...ก็ควรให้เรื่องมันเงียบ

เถยที

ไกรสร ท่านซุนว่าใครเป็นคนยิงครับ นายเจียนหรือ

ซุนเสนา ก็มันจะมีใครละ

ไกรสร ท่านซุนกระโดดมากไป นายเจียนไม่จำเป็นต้องเป็นคนยิงคุณสงฆ์ก็ได้ ผมมีหลักฐาน
ถึงสี่อย่างที่พิสูจน์ว่าใครฆ่าคุณว่อง และยิงคุณสงฆ์ นายเจียนมันไม่มีสักอย่างเดียว
ผมก็ไม่สามารถจะลงใจเชื่อได้ว่า มันยิงคุณสงฆ์หรือเปล่า

ซุนเสนา หลักฐานสี่อย่างของคุณ พอดีเปิดเผยได้บ้างไหม

โกรส (หัวเราะ) ผมยังไม่สามารถจะเปิดเผยอะไรได้เลย ท่านชื่นสนใจมากหรือครับ
 ชื่นเสนา แน่نون ผมต้องสนใจ ผมต้องการตัวคนยิงสังขี ถ้ามันไม่ใช่เจ้านายเจียน
 โกรส ท่านชื่นสนใจไคว่ ผมจะต้องเอาตัวคนยิงมาให้ท่านชื่นดูหน้าให้จนได้ ผมกำลัง
 จะมองเห็นตัวอยู่แล้ว
 ชื่นเสนา งั้นหรือ คุณรู้ตัวแล้วหรือ
 โกรส กำลังจะรู้ครับ
 ชื่นเสนา ก็เจ้านายเจียนละ
 โกรส นั่นเป็นเพียงตัวคาคคเนเท่านั้น

(เสียงร้องจากห้องสังขี)

สังขี

รพ/สท
)

ออกไป...ออกไป...ใครอยู่ข้างนอก...เอาตัวออกไปที่
 ใต้: วัฬวัฬวัฬ ! ทัค: เป็ดสีดง: ไรวัฬวัฬ หมดแล้ว ไรวัฬวัฬ
 (คนตรี)